

RÉPCESZEMEREI Hírlevél

VI. évfolyam, 2. szám

2010. December

Karácsonyi köszöntő - Ünnepi gondolatok -

Amikor a legsötétebb az éjszaka, akkor támad csillag napkeletről. Amikor a leghidegebb a puszta, amikor a legreménytelenebb a (pásztor) népek sorsa, akkor jelennek meg a glóriás angyalok, hogy édes híruket belekiáltsák a világba.

„Megszületett az Üdvözítő!”
Hideg van. Fázunk – belülről és csillapíthatatlanul. Kémleljük az égbolt feketeségét: valakit vagy valamit ösztönösen remélünk, miközben szívünk-lelkünk ajtaján kopogtatnak. Hej, de cudar betlehemi időket élünk: nagy a jövő-senés, láрма. Panaszkodunk, ám igazi nyomorunk: vakságunk és süketségünk. Ha észre is vesszük, inkább hagyjuk továbbmenni, semmint beengednénk azt, akire sóvárogva várunk? Legalábbis így volt eddig. De most – miután már nem maradt szinte semmink - megtörhet az átok, a glóriás hírnök „erőszakos-szelídsége” felrázhat bennünket, hiszen erre vártunk – most futamodnánk meg?

Induljunk a pásztorok nyomába – az angyalok ma hozzánk küldetnek -, hagyjuk, hogy sóvárgó lelkünk vezesse bátortalan lépteinket. Mert akárhogy is, de el kell jutnunk Betlehembe! Ám

nem mehetünk üres kézzel. Tegyük azt, amit akkor a pásztorok: mindenki azt vitte, amije éppen volt. Menjünk, hogy jobb híján elvigyük szenvedéseinket, kétségeinket, reményünket, soványka örömeinket. Az özvegy szomorúságát, a gyermekét gyászoló meghasadt szívét, az árva könnyeinek kiapadhatatlan kútját, egészség híján a betegség keresztjét, a családi élet széttört boldogságát, a mindennapok reményvesztett szürkeségét éppen úgy helyezzük a Kisdéd aranyló szalmaágyára, mint gyermekünk őszinte mosolyát, két kezének bársony tapintását, szeretetünket, családunk egységét, boldogságát...

Édes Jézus, Karácsonyi Gyermeke, áldd meg nyomorult világunkat, hozz békességet minékünk – kicsi falunk határán innen és túl -, hogy egymásban meglássuk az Embert, akiért Te megszülettél, akit üdvözíteni szeretnél. Csillapítsd a gyűlölet lángját, mielőtt mindent felperzselne. Adj gyönyörű szép belső fényeket, csillagod belülről melegítse át kihűlő szíveinket! Legyen áldott, békés a karácsonya minden jóakarató embernek...

DR. KOVÁCS ANDRÁS

Önkormányzati tájékoztató 2010-ben is tovább szépült falunk

Ebben az évben sikerült saját erőből pormentesíteni a Kossuth Lajos utcát.

A bolt előtti területet térkővel burkoltuk le. Az út mellett aszfaltozott parkolót alakítottunk ki.

A Plébánia köz is szilárd burkolatot kapott...

A Temető kerítését kicseréltük, melyen belül zöld sövényt ültettünk.

A jövő pályázati tervei

A LEADER III. tengelyének falumegújítási pályázatában a településközpont kialakítására van mód pályázni. Ebben a Fő utca középső részének kialakítása, szebbé tétele a cél.

- Községháza és kömykének felújítása, parkoló, akadálymentesítés, épület külső festés
- Harangláb és kömyéke, térburkolat, védőkerítés, pihenőhely
- Iskolák és Kultúrház előtti terület parkosítása, vízvezető árok lefedése, növényzet ültetése, Kultúrház előtti pihenő térburkolása
- Templom kömykének térburkolattal való ellátása

A LEADER IV. tengelyének EMVA pályázatán belül az Idősek Otthona energiaellátására kívánunk pályázni. Ez a használati meleg vízellátást, a fűtést, vészvilágítást és szennyvíztisztítást foglalja magában.

A LEADER turisztikai pályázatán belül az iskola ifjúsági szálláshellyé való átalakítását tűztük ki célul. Ennek megpályázását a Répceszemeréért Egyesület vállalja magára.

RÉPCESZEMERÉERT EGYESÜLET Tájékoztatója

Egyesületünk elnöksége a Falunapon a falu szépítésére kiírt pályázaton virág- és faültetési utalványokat adott át az arra pályázóknak.

Pályázó neve	Címe	Nyert összeg
Balogh Károly	Szent Imre u. 15.	10 000 Ft
Dulicz József	Fő u. 15.	10 000 Ft
Idinger Lore	Fő u. 72.	10 000 Ft
Kiss Éva	Szent Imre u. 20.	10 000 Ft
Kosnyák Erzsébet	Kossuth u. 11.	10 000 Ft
Negre Rezsóné	Kossuth u. 1	10 000 Ft
Skultéty Attiláné	Szent Imre u. 3.	10 000 Ft

AZ IDŐSBARÁT EGYESÜLET BESZÁMOLÓJA

Összejöveteleinket az előző szám óta is havi rendszerességgel megtartottuk. A már megszokott programokon túl vetített képes előadást láthattunk Sri Lankáról, melyet Dr. Kovács Edit és Radics László klubtársunk mutatott be, saját élményeik alapján. Az értékes beszámolóból sok érdekességgel ismerkedhettünk meg, köszönet érte.

Részt vettünk a Kapuvári Területi Teke-versenyen is, ahol csapatunk jól szerepelt, s Egyesületünket Nagy István egyéni versenyben képviselhette a mosonszolnoki megyei döntőben, ahol 4. helyezést ért el. Gratulálunk neki és minden résztvevőnek!

A Tőzike Énekkarral Fertőszentmiklóson a „Dalok és versek a hazáról” összefoglaló címen adtunk elő népdalokat. Felemelő érzés volt, amikor a közönség több dalunkat is énekelte velünk, ám a csúcspont az volt, amikor a Székely Himnusz hangjaira a résztvevők mindannyian felállva és tapsolva énekeltek velünk. Köszönjük! Október 23-án, Ötvenyén katona-dalokból összeállított műsorunkkal arattunk sikert.

Énekkarunk szerepelt a község Falunapi rendezvényén, a Szemerey család találkozóján, valamint az Idősek Találkozásán, ahol szüreti dalokkal és versekkel /bordalokkal/ köszöntöttük a megjelenteket. A Tőzike Énekkar öt éves évfordulóját „szűk” körben ünnepeltük meg.

Egyesületünk kirándulást szervezett Nagyvázsony - Balatonfüred útvonalon. Kellemes napot töltöttünk együtt, a nagyvázsonyi vár tomyából való integetés, a füredi Tagore sétányon tett séta és borkóstolás, és sorolhatnám tovább a sok érdekes látnivalót. A résztvevők megint izelítőt kaphattak hazánk történelmi tájainak szépségeiből.

Egyesületünk elfogadta a Beledi Ezüstfenyő /Idősek Klubja/ Egyesület meghívását az „Elszárad a szőlő a szüret után...” c. elnevezésű versenyre. Erre felkészülni a csapatnak nem túl sok ideje volt. Szerencsére ezt az akadályt is jól vette, ugyanis a hat résztvevő csapat közül mi hoztuk el a pálmát. Az Egyesület csapata felkészült az előre kiadott anyagból, így tudtuk venni az akadályokat. Érdekes volt számunkra a régi magyarországi borvidékek különböző elbírálás alá eső borainak megítélése, stb. Mi nagyon jól éreztük magunkat. Köszönet a szervezőknek!

A következő évre is hasonló kellemes és jó programokkal várjuk a hozzánk csatlakozó új tagokat és a régieket is természetesen! Ezúton kívánok minden Kedves Olvasónknak Kellemes Karácsonyi Ünnepeket és Áldásos, békés, boldog új Esztendőt a magam és az Egyesület nevében:

BELEZNAV JULIANNA
Egyesületi titkár

TÜZOLTÓINK JÚLIUS 10.-ÉN VENDÉGÜL LÁTTÁK AZ OSZTRÁK TÜZOLTÓKAT ROHRBACHBÓL

A vendégeket a szertár klubjában fogadták, amit tűzoltóink saját erőből és saját kezűleg alakítottak ki. Ebéd után a Fertőn kenu túrán vettünk részt. Vasárnap az Eszterházy kastélyt tekintettük meg. Este a két csapat ügyességi vetélkedőn mérte össze tudását. Ajándékba tűzoltóink oxigénpalackos légzőkészülékeket kaptak, melyek mentéskor a biztonságukat szolgálják.

OLVASÓI LEVÉL

Az augusztusi falunap után kaptuk az alábbi kedves levelet.

Tisztelt Vezetőség!

A rendezvény megálmodói és kivitelezői nagyon nagy örömet szereznek már évek óta nekünk, akik a nyugdíjas éveket töltjük, akiknek háta mögött van már több évtizedes életpálya. Soha nem fogjuk elfelejteni ezeket a napokat, hiszen gyermekkorunk emlékei elevenedtek fel kis falunk templomában, ahol szemünkben könnyeket csalogattak az emlékek.

A régi idők karácsonyai, a húsvéti tojásdobálások (a kocsma réten), a sok-sok utcai közös játék!! A különböző egyházi szertartások, a gyermekkor óvodás, iskolás és családi emlékei már mind a múlté. Bizonyos gyerekkori emlékek felnőtt korunkig és tovább is kísérenk bennünket. „A felejtés, ami eltöröl – az emlékezés, ami átalakít”

Az életet pedig nem azok a napok jelentik, amelyek elmúlnak, hanem amelyekre emlékezünk.

Sajnos az elszármazottak közül is minden évben kevesebben vagyunk és a kis falunk lakói is egyre fogynak. Nekem sincs már ott a családomból senki. Kihalt a szülői ház, üresen áll. Ezután már csak a temetői látogatások maradnak számomra, no, meg a falunapi összejövetelek. Ha meghívnak, és egészségem engedi, el is megyek, de már 73 éves vagyok.

Gratulálok az értékes kultúrműsorok kivitelezőinek, megszervezőinek, a faluért tevékenykedőknek.

Köszönöm a hírleveleket! Gyakran olvasgatom könnyes szemmel. Megnyugtat az, hogy törődnek a falu gondjaival, és anyagi lehetőségeikhez mérten fejlesztik, amit tudnak, tesznek is érte. Akik ott voltunk már több éven keresztül, Répceszemere jó hírét visszük, mert a közösségi összefogás példaértékű, enélkül egyetlen település sem fejlődhet. Ez a nap (aug. első szombatja) az érzelmi feltöltődést, a szülőfalunkhoz, a barátokhoz, ismerősökhöz való kötődést erősítette mindannyiunkban. Magam és elszármazott nyugdíjas társaim nevében ezúton is hálásan köszönök mindent! Reménykedünk, hogy a jövőben is lesz folytatása.

Tisztelettel és sok szeretettel:

Pacsa, 2010.08.19.

*Kovács Kornélné
(Németh Margit) ny. pedagógus*

„Az én Szemerém....”

Sipőczné Szabó Ida

Emlékezem

Örömmel adjuk hírül, hogy az évekkal ezelőtti felhívásunkra – ha lassan is, de - érkeznek a visszaemlékezések, beszámolók. Tervünk, hogy mikor születik meg az „Én Szemerém...” című könyv, csak Önökön múlik. Ezúttal Sipőczné Szabó Ida írásából közlünk részleteket, biztatva mindenkit, hogy ragadjon tollat, írógépet, számítógépet... és legyen szerzője közös könyvünknek.

Kilencéves voltam, amikor szüleimmel ide költöztünk. (1948. április 4-én.) Édesapám bognármesterként dolgozott. Emlékszem arra az estére, amikor a vonattal megérkeztünk. Esett az eső, sötét volt, és ráadásul el is tévedtünk, a Fő utca helyett a Fax utca felé kanyarodtunk le. A következő napon láttam csak igazán a falut, amikor édesanyám elkísért az iskolába.

Minden olyan más volt, mint az addig megszokott környezetem. Itt felekezeti iskolák működtek. Én Németh János evangélikus tanító úr iskolájába kerültem. Ez olyan osztály volt, amelyet ma már el sem lehet képzelni. Első osztálytól a nyolcadik osztályig egy teremben tanultunk. Idejártak a csáfordjánosfai és a cséri evangélikus gyerekek is.

A katolikus gyerekeket Frang Dezső tanító úr és a zárdában élő apáca nővérek oktatták. Igen, mert apácázárda is volt a faluban. Nekem nagy újság volt ez, mert eddig még nem láttam igazi apácát. Tetszett a viseletük, szerettem nézni őket, ahogy sorba mentek a templomba. Mosolygós és barátságos volt mindegyik. Még abban az évben, 1948-ban államosították az iskolákat is. Ezért ösztől egy osztályba jártak katolikus és evangélikus gyerekek, de vita, veszekedés sosem volt köztünk.

Kulturális téren sem maradt el a falu, Dezső bácsi több színdarabot is tanított, amit legtöbbször ősszel mutattak be. Ilyenkor megtelt a kis kultúrházunk. Szüleimmel minden alkalommal mi is ott csodáltuk az előadásokat. Néha-néha kisebb vándorcirkusz is betért falunkba. Később már filmvetítésekre is sor került, amiket Kiss Ferenc jóvoltából láthattunk mindig telt ház előtt. Kisebb bálakat is rendeztek helyi zenekar közreműködésével.

De a legnagyobb esemény a búcsú volt szeptember elején, amire a falu apraja-nagyja nagy izgalommal készült.

Dezső bácsi nyugdíjba vonulása után Ács Ferenc lett az új iskolaigazgató, ő vezette az iskola énekkarát is. Különböző alkalmakkor felléptünk, ilyenkor az általa írt csasztuskákat is elénekeltük, amik leginkább a helyi termelősövetkezet dolgozóiról szóltak. Hetedikes voltam, amikor Ács tanító úr a János vitéz című daljátékot tanította meg velünk közösen a nyolcadikosokkal. Pestről hoztuk a jelmezeket. Én a francia királylány szerepét kaptam.

Közben nyolcadikos lettem, és jelentkeztem a soproni óvónőképzőbe. Nagy bánatomra nem vettek fel. Akkor kerültem be a szemerei tanácsházára, mint gyakorlós. Hamarosan Ács Ferenc igazgatót is elhelyezték a faluból, helyette Polgár István lett az új iskolaigazgató. Az ő rábeszélésére jelentkeztem a soproni József Attila Leánygimnáziumba. Ezekben az 50-es években következett be a nagy változás a falu életében is. A lakosság megfogyatkozott. A fiatalok többsége a tsz elől városba költözött, sokan pedig továbbtanultak. Ki így, ki úgy, de távol került a megszokott közösségtől, és már csak a nyári szünetekben találkoztunk.

A gimnázium elvégzése után a soproni Felsőfokú Óvónőképzőbe jelentkeztem. A képző elvégzése után Csáfordjánosfára kerültem. Polgár István továbbra is az igazgatóm maradt, mivel körzetesítették az iskolákat, és a csáfordjánosfai felsősök Szemerébe jártak, az óvoda is Szemeréhez tartozott igazgatásilag. Négy évig dolgoztam, közben férjhez mentem, és 1963-ban elköltöztünk Fertőszentmiklóásra. A szüleim is utánunk jöttek. Mivel rokonaim nem maradtak Szemerén, ezért sajnos csaknem 40 évig nem jártam a régi kedves faluban. Emlékezem. Ezzel a címmel kezdtem írásomat, és most befejezésül erre biztatom a kedves olvasót is. Emlékezzünk, mert a múlt számunkra kedves eseményeit felidézni nagyszerű érzés.

MARGÓ

Ady Endre

KARÁCSONY

Harang csendül,
Ének zendül,
Messze zsong a hálaének,
Az én kedves kis falumban
Karácsonykor
Magába száll minden lélek.

Minden ember
Szeretettel
Borul földre imádkozni,
Az én kedves kis falumba
A Messiás
Boldogságot szokott hozni.

A templomba
Hosszu sorba
Indulnak el ifjak, vének,
Az én kedves kis falumban
Hálát adnak
A magasság Istenének.

Mintha itt lenn
A nagy Isten
Szent kegyelme sugna, szállna,
Az én kedves kis falumban
Minden szívben
Csak szeretet lakik máma.

Szemerei Karácsony

„GLORIA IN EXCELSIS DEO!”

2010. DECEMBER 24-ÉN PÁSZTORJÁTÉK ÉS „ÉJFÉLI SZENTMISE” A
TEMLOMBAN 22.00 ÓRAKOR

MINDEN KEDVES OLVASÓNKNAK ÁLDOTT, BÉKÉS KARÁCSONYI
ÜNNEPEKET ÉS NAGYON BOLDOG, SIKEREK BEN GAZDAG ÚJ ESZTENDŐT
KÍVÁNUNK!

IMPRESSZUM: Kiadja a RÉPCESZEMERÉÉRT EGYESÜLET – Felelős kiadó: Endrédi János elnök – Szerkesztőbizottság:
Endrédi János, Dr. Kovács András, Radics László – Munkatárs: Tompos Bálint - Szerkesztőség: 9375 Répceszemere, Fő utca 60.
– Elérhetőségek: Tel/Fax: 99/388-802 – Mobil: 06-30/9365-992 - E-mail: repceszemere@repceszemere.hu